

SAVE SUVILAHTI DIY, AIHEENA VAHVA YHTEISÖ

- Oman dokumentaarisen elokuvan leikkausprosessi

Opinnäytetyö

Ines Särkkä

LAB -Ammattikorkeakoulu

Mediasisällön suunnittelu

Syksy 2020

Opinnäytetyö
Ines Särkkä
LAB -Ammattikorkeakoulu
Medianomi (AMK)
Mediasisällön suunnittelu
Syksy 2020

Avainsanat
Dokumenttielokuva
Yhteisö
Jälkituotanto
Leikkaus
Skeittaus

Tiivistelmä

Opinnäytetyöni koostuu kirjallisesta ja toiminnallisesta osuudesta.

Toiminnallisessa osuudessa leikkaan 33-minuuttisen Tehdään Se Yhdessä -lyhytdokumentti elokuvan. Elokuva käsittelee itse rakennetun skeittiparkin ympärille syntynyttä yhteisöä ja purku-uhan alla olevan parkin merkitystä sen yhteisön jäsenille. Dokumentissa keskitytään myös rulla-lautailuun ja siihen mitä varten yhteisö on parkkia lähtenyt rakentamaan, jotta olisi paikka missä skeitata. Elokuvalle ei ole toimeksiantajaa ja se on toteutettu täysin itsenäisesti.

Kirjallisessa osuudessa käyn läpi leikkauspöydällä tekemiäni valintoja kertomalla kuva- ja leikkaus päätöksistä. Avaan leikkaajan roolista dokumentaarisen elokuvan tuotannossa ja reflektoin sitä omaan leikkausprosessiini. Mitä haen tekemillä valinnoilla ja miten se vaikuttaa elokuvan tunnelmaan. Mitä haasteita kohtaan elokuvan leikkaajan roolissa. Miten prosessi kasvattaa minua dokumenttielokuvan tekijänä ja leikkaajana.

Abstract

My dissertation consists of written and functional parts.

In the functional part I have cut a 33-minute Lets Do It Together- documentary short film. The film tells the story of a community that has risen out of a Do It Yourself (DIY) skatepark, as well as the meaning of the demolition facing park to those belonging to its community. The documentary will also focus on skateboarding itself and the reasons why this community started to build the park; to have somewhere to skate. The film was not commissioned and has been executed independently.

In the written part I will go through the editing choices I have made by explaining my filming and editing decisions. I will explore the role of the editor in the making of a documentary and reflect that to my own editing process. What do I want to achieve with the decisions I have made and how it affects the film's ambience. What challenges do I face in the editing chair. How this process helps me grow as a documentary maker and editor.

SISÄLLYS

1. Johdanto	5
2. Dokumenttielokuva ja leikkaus	6
2.1. Dokumenttielokuvasta	6
2.2. Leikkaajan rooli	7
2.3. Dokumenttaarisen elokuvan leikkaaminen	8
3. Tehdään se yhdessä -elokuvan leikkaaminen	9
3.1. Ennakkotyö ja materiaalin digisoiminen	9
3.2. Leikkauspöydälle	14
3.3. Haastattelujen purku, materiaalin järjestäminen	15
3.4. Kuvituskuvan työstö	20
3.5. Viimeistely, efektit	25
4. Yhteenveto	28
4.1. Pohdinta	29
5. Lähteet	30

1. Johdanto

Tämä opinnäytetyö käsittelee dokumenttielokuvan leikkaamista. Opinnäytetyössäni käyn läpi leikkaamisen vaiheita oman työskentelyni kautta. Käsikirjoitin, ohjasin, tuotin ja leikkasin lyhytelokuvan Tehdään se yhdessä. Elokuva kertoo vuonna 2011 aloitetun Suvilahti Diy skeittiparkin yhteisöstä, joka on parkin syntymisen takana (Kuva 1). Skeittaamisen kautta ihmiset ovat kokoontuneet yhteen ja tehneet Helsingin joutomaasta oman vapaan tilansa.

Dokumenttielokuva on tarina yhteisön synnystä tähän päivään. Purku-uhan alla oleva skeittiparkki on helsinkiläinen kaupunkikulttuurin kehto, josta nauttivat muutkin kuin harrastuksesta kiinnostuneet. Tämä opinnäytetyö keskittyy elokuvan leikkaamiseen ja siihen liittyviin työvaiheisiin. Opinnäytetyö esittää leikkaamiseen liittyviä työvaiheita dokumenttielokuvaa tehdessä, ja selittää mihin ratkaisuihin ollaan päädytty ja miksi.

Opinnäytetyö tarkastelee myös tekijän/leikkaajan vaikutusta elokuvaan. Aineistona elokuvassa on käytetty kuvattuja haastatteluja, arkistomateriaalia skeittiparkin käyttäjiltä, sekä omaa kuvattua materiaalia nykytilanteesta parkilla. Lähdemateriaalina on käytetty ammattikirjallisuutta aiheesta, haastatteluja ja artikkeleita. Opinnäytetyötä varten tekemäni dokumenttielokuva on tehty ilman rahoitusta, vapaaehtoisvoimin.

Kuva 1. Suvilahti Diy skeittiparkki vuonna 2011.
Kuva: concreteproof

2. Dokumenttielokuvan leikkaus

2.1. Dokumenttielokuvasta

Kirjassa Todellisuuden vangit vapauden valtakunnassa - Dokumenttielokuva ja sen tekoprosessi, käsitellään dokumenttielokuvan määritelmää indeksisyyden kautta (Aaltonen 2006). (Kuva 2) Usein indeksinen merkki on kausaalinen ja kertoo jonkin tarkoitteen olemassaolosta: savu on tulen merkki, tietty liikennemerkki osoittaa kiellettyä ajosuuntaa tai voihekaisu kivun tuntemista (Tieteen termipankki, Indeksisyys). Dokumenttielokuva on tehty esittämään ja todistamaan, että jotain on tapahtunut ja se on ollut tosi. Kuitenkin tekemisen lähtökohta on se, että elokuvantekijä haluaa sanoa jotain elokuvan ulkopuolisesta maailmasta ja hyödyntää muun muassa indeksisyyttä tässä toimessa (Aaltonen 2006).

Tämä kuvaa dokumenttielokuvien tarkoitusta mielestäni hyvin. Elokuvassani indeksisyys esiintyy siten, että dokumentti pohjautuu fyysiseen paikkaan. Dokumentilla muokataan ja lisätään ihmisten tietoisuutta Suvilahden skeittiparkin synnyttämästä yhteisöstä ja sen tärkeydestä Helsingin skeittiyhteisölle. Dokumentaarinen elokuva ilmentää sen hetkistä maailman tilannetta tai historiaa siitä, miksi maailmamme on niin kuin se on tänä päivänä, liikkuvan kuvan kautta. Käsiteltävä aihe ei yleensä käsittele vain kuvattua ja ilmiselvää teemaa, vaan sisäistää maailman ongelmia ja selittää sen tilannetta samalla.

Dokumentaarisessa elokuvassa on usein jokin näkökulma tai kanta, ja tämä tuo sen hetken huolia ja pohdintoja esille. Usein elokuvan tekijä on valinnoillaan tehnyt merkittävimmät ratkaisut jotka vaikuttavat katsojan näkökulmaan. Nykyisessä vaiheessaan dokumenttielokuva on hyvin tekijä lähtöistä. Tekemisen ja esittämisen kulttuuri korostaa dokumenttielokuvan tekijän roolia luovana taiteilijana, auteurina. (Aaltonen 2006) Dokumentaarinen elokuva on etsimässä paikkaansa ja muotoaan niin taiteen, fiktion kuin journalistiikan elementeistä.

Kuva2. Jouko Aaltosen kaksi kirjaa. Vasemmalla vuoden 2006 painos, oikealla vuoden 2011 painos.

2.2 Leikkaajan rooli

Hyvä leikkaaja ottaa ohjaajan vision ja tekee siitä vielä paremman” (Aaltonen 2011). Leikkaaja ja ohjaaja työskentelevät yhdessä, kommunikoiden koko prosessin ajan. Aaltonen puhuu kirjassaan kahdesta erilaisesta leikkaaja tyyppistä. On tekninen leikkaaja ja luova leikkaaja. Teknisen leikkaajan vahvuuksiin kuuluu editointilaitteiston hallinta, kun taas luova leikkaaja ottaa taiteellisen vastuun elokuvasta. Usein kuitenkin pienen budjetin takia voidaan päätyä tilanteeseen, jossa ulkopuolista leikkaajaa ei ole varaa palkata.

(Aaltonen 2011)

Oma tilanteeni leikkaavana ohjaajana oli haastava. Ohjaajan saappaissa materiaaliin helposti ihastuu ja turtuu. Pidän osittain siitä, että kontrolli kokonaisuudesta ja lopputuloksesta pysyi käsissäni. Taakkaa helpottaakseen on helpompaa kuitenkin jakaa kuormaa hankkimalla useita tekijöitä. Koen haluavani kehittyä enemmän luovaan leikkaukseen, jossa pääsen omilla näkemyksilläni vaikuttamaan lopputulokseen näkyvämmiin ja jättää selvän kädenjälkeni projektiin. Toki teknisen leikkaajan taitoja on hyvä omaksua, helpottaakseen ja nopeuttaakseen prosessien kulkua.

Koska jouduin leikkaamaan ohjaajana elokuvan itse, koin sen tärkeäksi näyttää elokuvaa eri vaiheissa ulkopuolisille. Kritiikin kautta sain tuoreempaa näkökulmaa leikkaukseen ja leikkaajan roolissa kulkemiseen. On erittäin tärkeää pystyä ottamaan kritiikki rakentavasti ja pystyä itse muuttamaan, säilyttäen oman taiteellisen kosketuksen elokuvaan.

2.3. Dokumentaarisen elokuvan leikkaaminen

Aaltonen kiteyttää hyvin kirjassaan *Seikkailu Todellisuuteen* -dokumenttielokuvan tekijän opas; leikkaus on elokuvan hengitys ja sydämen lyönnit. Dokumenttielokuvassa se on erityisen tärkeä vaihe, koska kaikkea ei voi ennakoita ja suunnitella etukäteen kuten fiktiossa (Aaltonen 2011). Tärkeintä on pitää koko leikkauksen ajan mieli vapaana ja toisinaan on tartuttava härkää sarvista kesken projektin. Materiaalin rohkea leikkaaminen ja vaihtoehtojen läpikäyminen on tärkeää, kuten Vantte Lindevall muistutti minua konsultoidessani häntä dokumenttielokuvaa varten (Lindevall 2020). Jouduin sekoittamaan kokoamani leikkauksen totaalisesti. Käsiteltävät aiheet antoivat rungon. Vaikka

mukanani kulki kokoajan suuntaa antava käsikirjoitus, oli tärkeää muistuttaa itseäni pitkin leikkausprosessia että kyseessä on dokumenttielokuva. Se elää, kasvaa ja kehittyy koko projektin ajan.

Leikkausvaiheessa päätetään siitä, mitä kerrotaan ja mitä jätetään kertomatta. Tässä on Aaltonen mielestä eettinen ongelma joka jää leikkaajan päätettäväksi. (Aaltonen 2011) Koska ohjasin, tuotin ja haastattelin itse, materiaali tuntui jo karsinta vaiheessa aika selvältä. Haastatteluissa toistui tietyt aiheet kuten yhteisöllisyys, purku-uhka ja haasteet. Mielestäni nämä olivat tärkeimmät aiheet katsojan kuultavaksi. Touko Aaltonen Kirjassa käsitellään myös materiaalin

manipulointia.

Haluan itse dokumentaristina tuoda esille totuutta, joten koen materiaalin manipuloinnin epäeettisenä. Siksi en itse manipuloi materiaalia juuri olenkaan, vaan koitan pitää sen mahdollisimman aitona. Mielestäni on tärkeää että omassa työssäni esitetään asiat mahdollisimman objektiivisesti, jotta katsoja saa tilaa ymmärtää dokumentin ja dokumentoitavien viestin. Pidän dokumenttielokuvaa yhtenä nykypäivän tärkeimmistä keinoista kertoa maailman tilanteesta, epäkohdista, historiasta ja yhteiskunnallisista ilmiöistä median aikakaudella.

3. Tehdään se yhdessä -elokuvan leikkaaminen

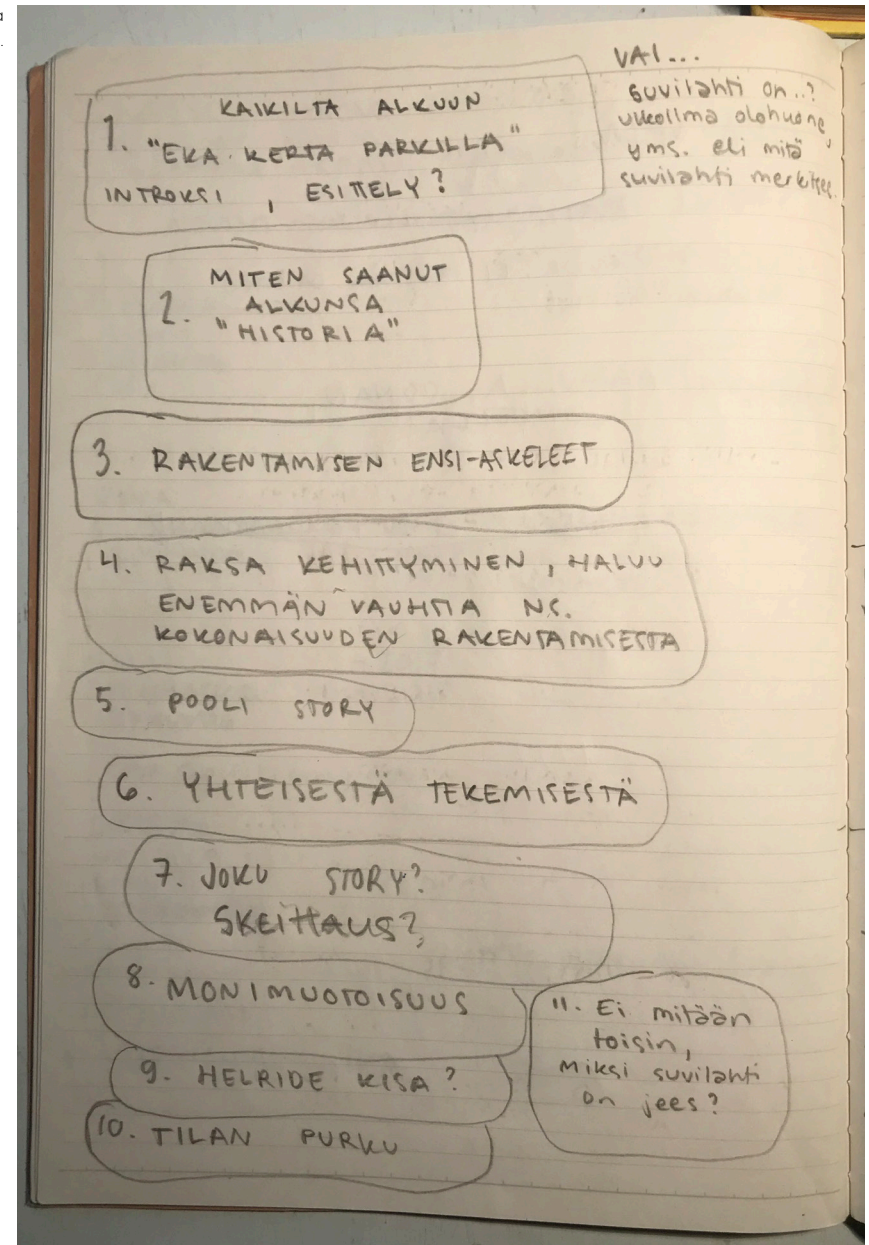
3.1 Ennakkotyö ja materiaalin digisointi

Toimin itse produktion tuottajana, ohjaajana ja leikkaajana, ja valitsin dokumentille aiheen joka oli minulle tärkeä. Olin itse päässyt kyseisen yhteisön sisälle pari vuotta sitten, ja siksi minulla oli hyvät lähtökohdat lähteä kertomaan aiheesta. Tiesin paikasta ja sen kohtaamista ongelmista sen ollessa tällä hetkellä purku-uhan alla.

Oikean aiheen valinta dokumenttielokuvaa tehdessä onkin ratkaiseva tekijä siinä, onko intohimoa ja motivaatiota jatkaa ilman rahoitusta tehtävää elokuvaa. Yksi motiivi tekemiselle oli paikan säilyttäminen sellaisenaan skeittaamista varten. Dokumenttielokuvalla voidaan lisätä tietoisuutta paikan kohtaamista uhista ja mahdollisesti saada se pelastettua. Tulen tarjoamaan dokumenttielokuvaa erilaisille elokuvafestivaaleille, sekä mahdollisesti televisioon.

Aloittaessani elokuvan leikkaamisen, pohdin miten saisin leikkaajana syvemmän indeksisyyden tarinaan. Halusin tuoda esille yhteisöllisyyden ja fyysisen paikan lisäksi epäkohtia myös kaupungin rakentamisen etiikasta, ja kaupunkilaisten äänien kuulumattomuudesta. Käsittelemällä paikan yllä leijuvaa purku-uhkaa sain paljon hyvää materiaalia, jossa parkin käyttäjät kritisoivat kaupungin rakentamista ja päättäjiä. Tästä tuli yksi erittäin tärkeä elementti tarinaan. Aluksi olin vielä epävarmaa mihin sijoittaisin tämän tarinan ristiriidan, sillä en halunnut että tämä olisi tarinan keskiössä heti alussa, joten suunnittelin tarinan kulkemaan kronologisesti. Arkistomateriaalin läpikäymisen aloitin syksyllä 2019. Prosessin alussa kävin läpi jokaisen haastattelun erikseen. Tekemäni suunnitelma oli käytännössä vain suuntaa antava ja aloitin poimimalla yhtenäisyyksiä haastatteluista. Ensin otin ylös tärkeitä aiheita joita haastateltavista moni käsiteli. Tällaisia aiheita oli esimerkiksi se, että kaikki ovat tervetulleita, avoimuus, konkreettinen tekeminen, ristiriitoja ja pelko paikan tulevaisuudesta. Lopullisiksi muotoilin ne näin: Rakentamisen ensi-askleet, raksan kehittyminen, pooli, yhteistä tekemistä, skeittaus, monimuotoisuus, purku-uhka, intro. (kuva3) Näkökulma oli selvä, tarina kerrottaisiin yhteisön jäsenien tarinoiden ja ajatusten kautta.

Kuva 3. Alkuperäinen lista käsiteltävistä aiheista.

Jouko Aaltonen puhuu kirjassaan käsitteestä loggaaminen (Aaltonen 2011) joka tarkoittaa, että materiaaleja läpikäydessä niistä merkitään ylös halutut ja kiinnostavat materiaalit ja kohdat. Niistä kirjoitetaan tarkasti ylös aikakoodit, ne nimetään ja lisätään kommentteja ja huomioita. Sen tekevät yleensä ohjaaja ja leikkaaja yhdessä. Tämä helpottaa materiaalin hakemista myöhemmissä vaiheissa.

Jos olisin tehnyt kaiken työn kuten kirjassa neuvotaan, olisi minulla kulunut liian paljon aikaa tähän vaiheeseen työskennellessäni yksin. Yksinkertaistin työprosessia ja aloin suoraan keräämään eri vuosille aihepiireittäin materiaalia.

Tein prosessin tietokoneella, enkä käsin. Tein jokaiselle vuodelle oman kansion, ja jokaisen rakennusvuoden alla oli raksa- ja muut - kansiot. Skeittaukseen liittyvän materiaalin jaoin skeittareiden nimien avulla (Kuva 4 ja Kuva 5). Tämä vaihe oli erittäin työläs suuren arkistomateriaalin määrän takia. Siihen kului myös huomattavasti aikaa vaikka oikaisin prosessin vaiheita. Materiaalien seassa oli paljon turhaa tavaraa, kuten myös paljon materiaalia jota olin saanut muilta skeittareilta, joita ei haastateltu dokumenttia varten. Huomasin myös että joistain haastateltavista ei ollut niin paljon materiaalia arkistomateriaaleissa. Ratkaisuna tähän ongelmaan suunnittelin käyttäväni niihin kohtiin yhteisöä kuvaavia kuvia, jossa korostuu paikassa tekeminen ja yhteisöllisyys (Kuva 6). Tällä toivoin saavuttavani illuusion siitä, että haastateltava henkilö on kuitenkin läsnä.

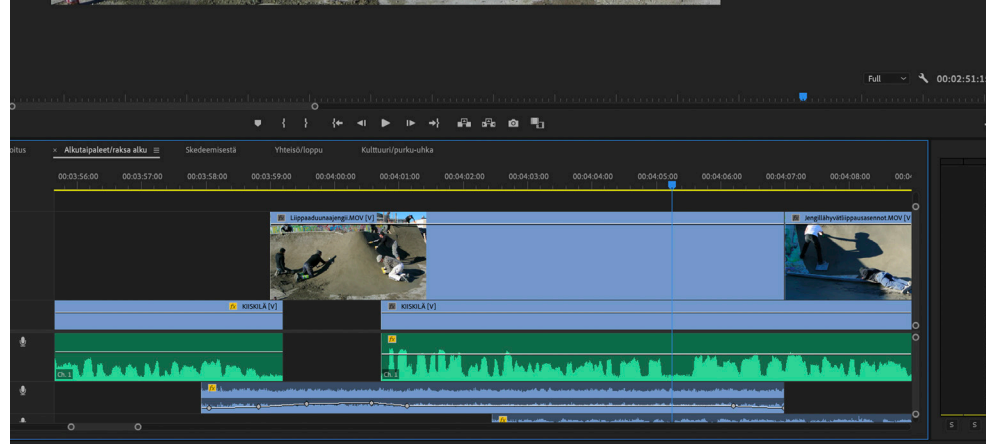
Toiveenani oli käyttää myös ohjattua omaa kuvituskuvaa. Jos projektiin liittyy paljon arkistomateriaalia, jää vain vähän tilaa luovuudelle tarinankerronnassa. Joskus dokumenttielokuvaa tehtäessä on työstettävä yksinkertaisesti sillä mitä saa.

Nimi	Muokattu	Koko	Laji
Arkistomatskut	22.4.2020 klo 10.09	--	Kansio
2011	15.4.2020 klo 11.44	--	Kansio
Raksa	8.4.2020 klo 9.37	--	Kansio
Ylimääräiset	26.3.2020 klo 9.53	--	Kansio
2012	9.4.2020 klo 13.28	--	Kansio
Muu matsku 2012	26.3.2020 klo 10.20	--	Kansio
Raksa 2012	26.3.2020 klo 10.22	--	Kansio
2013	15.4.2020 klo 11.45	--	Kansio
Raksa 2013	26.3.2020 klo 11.46	--	Kansio
2014	9.4.2020 klo 13.28	--	Kansio
Muu2014	15.4.2020 klo 11.45	--	Kansio
Raksa2014	2.4.2020 klo 10.41	--	Kansio
2015	15.4.2020 klo 12.31	--	Kansio
Raksa2015	30.3.2020 klo 14.20	--	Kansio
2016	15.4.2020 klo 12.32	--	Kansio
Raksa2016	9.4.2020 klo 11.37	--	Kansio
2017	15.4.2020 klo 12.33	--	Kansio
Raksa2017	31.3.2020 klo 11.07	--	Kansio
2018	9.4.2020 klo 13.29	--	Kansio
Muu18	15.4.2020 klo 12.33	--	Kansio
Raksa18	31.3.2020 klo 14.19	--	Kansio

Kuva 4. Kovalevyltä näyttökuvaa arkistomateriaalien lajittelusta.

Nimi	Muokattu	Koko	Laji
SKEDEYS	22.4.2020 klo 10.07	--	Kansio
Berber	13.4.2020 klo 10.04	--	Kansio
"Berb18	13.4.2020 klo 10.04	--	Kansio
Berber16	13.4.2020 klo 9.59	--	Kansio
Berber17	13.4.2020 klo 10.02	--	Kansio
Berbs15	13.4.2020 klo 9.57	--	Kansio
Huxi	13.4.2020 klo 13.51	--	Kansio
Jultsu	9.4.2020 klo 13.29	--	Kansio
Kiiskilä	13.4.2020 klo 10.06	--	Kansio
Melos	13.4.2020 klo 10.03	--	Kansio
Muut	22.4.2020 klo 10.07	--	Kansio
Onskari	4.5.2020 klo 11.03	--	Kansio
PETE	13.4.2020 klo 10.03	--	Kansio
Samu	13.4.2020 klo 10.03	--	Kansio
Skedeys2014	13.4.2020 klo 9.53	--	Kansio
Teemu	13.4.2020 klo 10.04	--	Kansio
Tero	13.4.2020 klo 10.06	--	Kansio
Weskinen	9.4.2020 klo 13.29	--	Kansio

Kuva 5. Kovalevyltä näyttökuvaa lajittelusta 2.

Kuva 6. Kuvaa Adobe Premiere leikkausohjelmasta. Esimerkki kohta, jossa Haastateltava Joni Kiiskilä puhuu, mutta materiaalina käytetty yhteisöstä laajaa kuvaa, koska Kiiskilästä ei löytynyt sopivaa.

FreeFileConvert
Convert - Tools - Formats - Blog
Login Register

Convert DV to MOV

Online & free tool to convert DV files to MOV

#1 Active Directory Backup
Tru now for free! Veeam Software
DOWNLOAD

File URL Cloud

1) Input file
Choose source file(s) to convert:
Valitse tiedosto ei tiedostoa
0 of 5 files added (up to 300 MB combined)

2) Output format
Select a target format to convert to:
Convert files to: [v]

3) Convert
By clicking you agree to our terms
Convert

DV MOV

Digital Video File
Apple QuickTime Movie

.DV is a file extension that provides for digital video cameras. This file extension is utilized by home and professional camcorders alike. It is the standard file format that prevails over other alternative video file formats. No other file format can stand up to the quality and utility of the .DV file extension and its other related file extensions, .DVCAM and .DVCPR.

The .mov multimedia format is a MPEG-4 video container commonly associated with Apple's QuickTime framework. It is the movie file format most commonly praised for bringing feature length in-color movies to the Macintosh with the initial release of QuickTime in 1991. This was before anything comparable was available for the personal computer and Microsoft Windows operating system. This movie format supports multiple sequences of data or tracks categorized into audio, video, effects, and text such as subtitles. A .mov file is considered a resource file. Thus it may or may not be final i.e. it may be self-contained where all video frames and or audio samples are within the file or it may refer to external sources such as other files or data streams using movie references.

Kuva 7. Näyttökuvaa tiedosto muunnin sivulta.
Kuva: <https://convertio.co>

Kuva 8. Näyttökuvaa kovalevyn sisällöstä. Osa materiaalia jo muunnettuna.

SUVILAHTI DOC

Q Etsi

Nimi	Muokattu	Koko	Laji
jone_ts_air_2_slanti.mov	15.4.2020 klo 12.01	9,2 Mt	QT-elokuva
Joosefflow.mov	12.8.2013 klo 11.22	76,7 Mt	QT-elokuva
Josefläpy.mov	12.8.2013 klo 11.18	42,6 Mt	QT-elokuva
JuhaniOjala_StormyBsDisaster1_M...SuvilahtiDIY_foto_KekeLeppala.jpg	14.4.2020 klo 6.58	5,9 Mt	JPEG-kuva
juti_himobslip_bsboneless_slanti.mov	15.4.2020 klo 12.01	8,9 Mt	QT-elokuva
juti_suvilahti10.MOV	12.12.2013 klo 10.37	88,3 Mt	QT-elokuva
Kekeheittää.MOV	12.5.2018 klo 20.25	72,9 Mt	QT-elokuva
Mikiheittää.mov	12.8.2013 klo 11.10	78,1 Mt	QT-elokuva
miksu_jokuplantti_slanti.mov	15.4.2020 klo 12.01	2,6 Mt	QT-elokuva
miksu_linjahyllylle_slanti.mov	15.4.2020 klo 12.01	8,6 Mt	QT-elokuva
miksu_stalefich2_slanti.mov	15.4.2020 klo 12.10	11,8 Mt	QT-elokuva
Mimmitaustalla.mov	12.8.2013 klo 11.13	92 Mt	QT-elokuva
Muunna	14.4.2020 klo 12.20	--	Kansio
aapo_fsdlip_to_wallride_suvilahti.dv	6.10.2015 klo 23.04	65,7 Mt	DV-elokuva
aapo_fsflip2_suvilahti.dv	6.10.2015 klo 22.54	75,6 Mt	DV-elokuva
jone_fs_air_2_slanti.dv	28.4.2016 klo 10.38	83,4 Mt	DV-elokuva
juti_himobslip_bsboneless_slanti.dv	28.4.2016 klo 10.47	62,6 Mt	DV-elokuva
miksu_jokuplantti_slanti.dv	11.5.2016 klo 16.56	28,1 Mt	DV-elokuva
miksu_linjahyllylle_slanti.dv	11.5.2016 klo 16.56	61,3 Mt	DV-elokuva
miksu_linjahyllylle_slanti.mp4	14.4.2020 klo 12.20	2,1 Mt	Elokuva
miksu_stalefich2_slanti.dv	11.5.2016 klo 16.56	105,4 Mt	DV-elokuva
Veke_fsair_miksu_fsair_slanti.dv	11.5.2016 klo 16.55	39,7 Mt	DV-elokuva

Seuraavaksi siirsin keräämäni järjestetyn materiaalin ulkoiselle kovalevylle. Tehdessäni tätä, huomasin heti että saamani arkistomateriaalit eivät kaikki olleet sellaisessa tiedostomuodossa jota voisi käyttää adobe premiere ohjelmassa. Olin heti aluksi valinnut leikkausohjelmaksi Adobe Premiere Pro:n, sen ollessa minulle tuttu ohjelma. Olen kokenut sen hyväksi omaan leikkaustarpeisiini, ja sen toimiminen yhdessä muiden Adoben ohjelmien kanssa helpottaa myös grafiikoiden ja muiden elementtien lisäämistä elokuvan jälkituotantovaiheessa.

Osa materiaalista oli DV-muodostossa ja jouduin käyttämään internetistä Free file convert-sivustoa tiedostojen muuntamiseen DVstä MOV-tiedostoksi (Kuva 7). Tiedostoja pakattaessa uuteen muotoon, laatu saattaa heiketä hieman. Toki jo alunperin esimerkiksi kasetille kuvattu materiaali tuo mukanaan rosoisuutta (Kuva 8). Kasetille kuvaaminen liittyy vahvasti skeittikulttuuriin ja skeittimediaan. Myös laajakuvalinssillä kuvattu materiaali on ollut aina skeittareiden suosiossa.

Koska materiaalia oli 2010-vuoden alusta tähän päivään, materiaalin laadussa on myös selkeästi nähtävissä teknologista kehitystä. HD-kameralla kuvaaminen on vuosien varrella, tekniikan kehittyessä, tullut mukaan myös kuvatesa skeittaamista.

Suomalaisesta skeittimediasta löytää heti esimerkiksi 2020 vuonna julkaistun SLP -skeittiporukan elokuvan, Hannu, jonka on ohjannut, kuvannut ja leikannut vuosia skeittielokuvia tehnyt Topias Tiusanen. Haastattelin Tiusasta elokuvan tekemisestä taustoittaakseni muita aiheesta tehtyjä elokuvia Suomessa. Elokuva on 37 minuuttinen kuvaus porukan parin vuoden skeittaamisesta. Elokuva on kuvattu pitkälti laajakuvalinssillä, "fisulla" ja telekuvauksella, käyttäen Sonyn VX100 kameraa. "Se saa skedeyksen näyttää tosi vauhdikkaalta ja on myös kevyt ja helppo käyttää. Lisäksi mun mielestä 4:3 kuvasuhde sopii paremmin skedeykseen, varsinkin fisulla kuvatessa, koska silloin ruutuun ei jää ylimäärästä tilaa, vaan skedeejä täyttää sen kokonaan" (Tiusanen 2020). (Kuva 9-10)

Koska dokumenttielokuva käsittelee skeittaamisen kautta muodostunutta yhteisöä, oli minusta tärkeää sisällyttää tätä teemaa tukevia elementtejä pitkin elokuvaa. Leikkauksen rytmi skeittaamiseen liittyvissä elokuvissa on usein nopeampainen, ja halusin jäljitellä tätä. Halusin nostaa esille myös mahdollisimman monta parkin käyttäjää, vaikka kaikki eivät esiintyneet välttämättä päähenkilöinä. Esittämällä monta mielipidettä, erilaisilta ihmisiltä, saisin luotua kuvaa yhteisön laajasta kirjosta ja paikan käyttäjien moninaisuudesta. Tämä on yleistä myös koko pitkissä skeittielokuvissa. Skeittaajien kirjo on elokuvissa monipuolista, mutta osalle annetaan enemmän ruutu-aikaa kuin toisille. Tämä johtuu siitä, että elokuvan kuvausvaiheessa ne jotka ovat skeitanneet paljon, yksinkertaisesti saavat enemmän materiaalia elokuvaa varten.

DEKKITV PRESENTS: SLP "HANNU"

Kuvat 9-10. Näyttökuvaa Hannu -skeittielokuvasta. Ylhäällä kuva skeittauksesta. Alhaalla ystävän kannustukset.
Kuva: <https://www.youtube.com/watch?v=mMB4wOfu7II>

Kuva 9

DEKKITV PRESENTS: SLP "HANNU"

Kuva10

Liikkuvan kuvan lisäksi minulla oli käytettävänä paljon still-kuvia. Tavoitteenani oli käyttää mahdollisimman vähän still-kuvaa ja mahdollisimman paljon liikkuvaa kuvaa. Tällä halusin tuoda elokuvalle mahdollisimman elävän tunnelman, ikään kuin kuva hengittäisi katsojan kanssa.

Koska materiaali oli vaihtelevaa ja sitä oli paljon, tein päätöksen että haluan henkilöiden monologin, eli haastattavien äänen johdattaa tarinaa. Tällä saisin luotua kuvien sekasorrosta yhtenäisen eteenpäin menevän juonen. Kaikki arkistomateriaali ja haastattelut digisoitiin kovalevyille, sekä siitä otettiin kaksi varmuuskopiota toisille kovalevyille. (Kuva 11)

Kuva 11. Kolme projektiin käyttämäni kovalevyä.

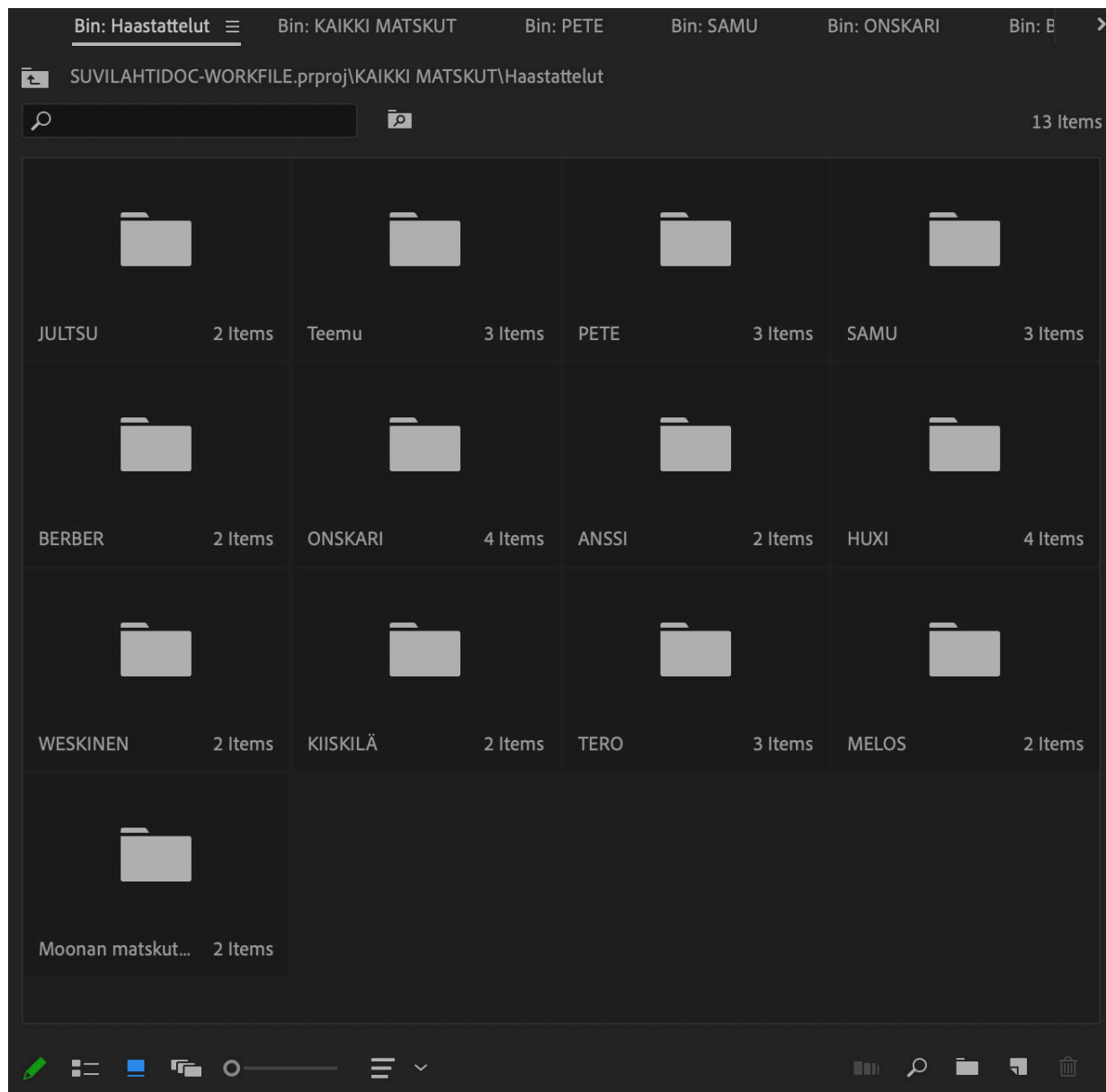
3.2 Leikkauspöydälle

Päätöksenteko käytettävästä kuvakoosta (1080:1920) oli helppo. FullHD-formaatti sopii parhaiten moneen eri jakelukanavaan ajatellen elokuvan julkaisua ja mahdollista levikkiä jälkepäin, mikäli dokumentti halutaan lähettää esimerkiksi elokuvafestivaaleille.

Aloitin tekemällä uuden projektin Adobe premiereen. Materiaalien siirtäminen ohjelmaan ei vienyt paljon aikaa. Olin arkistoinut materiaalit aiheittain, mikä helpotti niiden tuomista projektiin ja selkeytti tekemistäni. Toin materiaalit leikkausohjelmaan, ja lajittelin ne omiin kansioihin helpottaaksesi seuraavaa työvaihetta. Haastateltaville loin omat kohtaukset. Järjestelmällisyys leikkauspöydällä helpottaa ja nopeuttaa työskentelyä. Alussa lajittelu tuntui raskaalta suuren materiaalin määrän takia, mutta tästä on myöhemmin suuri etu (Kuva 12).

Työssä alkoi seuraavaksi sen konkreettisin vaihe, itse leikkaaminen. Tämä vaihe on teknistä, ja on hyvä tuntee ja osata ohjelmisto jolla leikkata, jotta siitä saa mutkatonta.

Huomasin valitsemassani formaatissa ongelmana eri kuvakokoon kuvattun materiaalin, sillä sitä oli paljon eri lähteistä. Varsinkin alkuvuosien aikana kuvattu materiaali oli eri koossa kuin uudempi materiaali. Päätin vielä tässä vaiheessa, että en kiinnitä tähän huomiota. Miettin ensin mitkä kuvat sopisivat parhaiten tarinaan, jättäen kuvan asettelun vielä toissijaiseksi. Työ tuntui konkretisoituvan tässä vaiheessa leikkaustyötä. Vaikka olin jo suunnitellut, kerännyt ja kuvannut materiaalia ja miettinyt tarinan punaista lankaa, tuntui että vasta leikkauspöydän avattua työn tekeminen alkoi rullaamaan. Käsikirjoitus oli vierellä, mutta en seurannut sitä liian tarkkaan, vaan annoin tulkinan hieman elää tehdessäni.

Kuva 12. Adobe Premiere ohjelmasta näyttökuvaa haastattelukansioista.

3.3 Haastattelujen purku, materiaalin järjestäminen

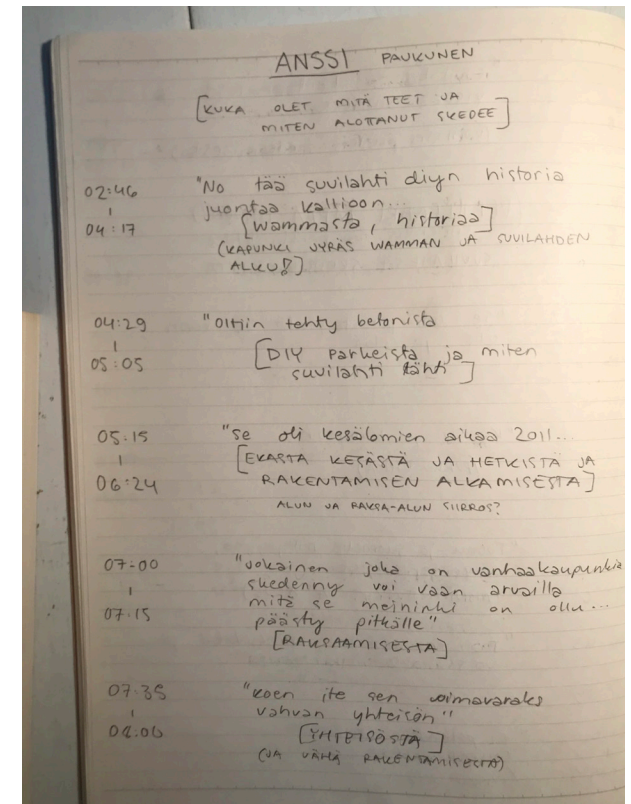
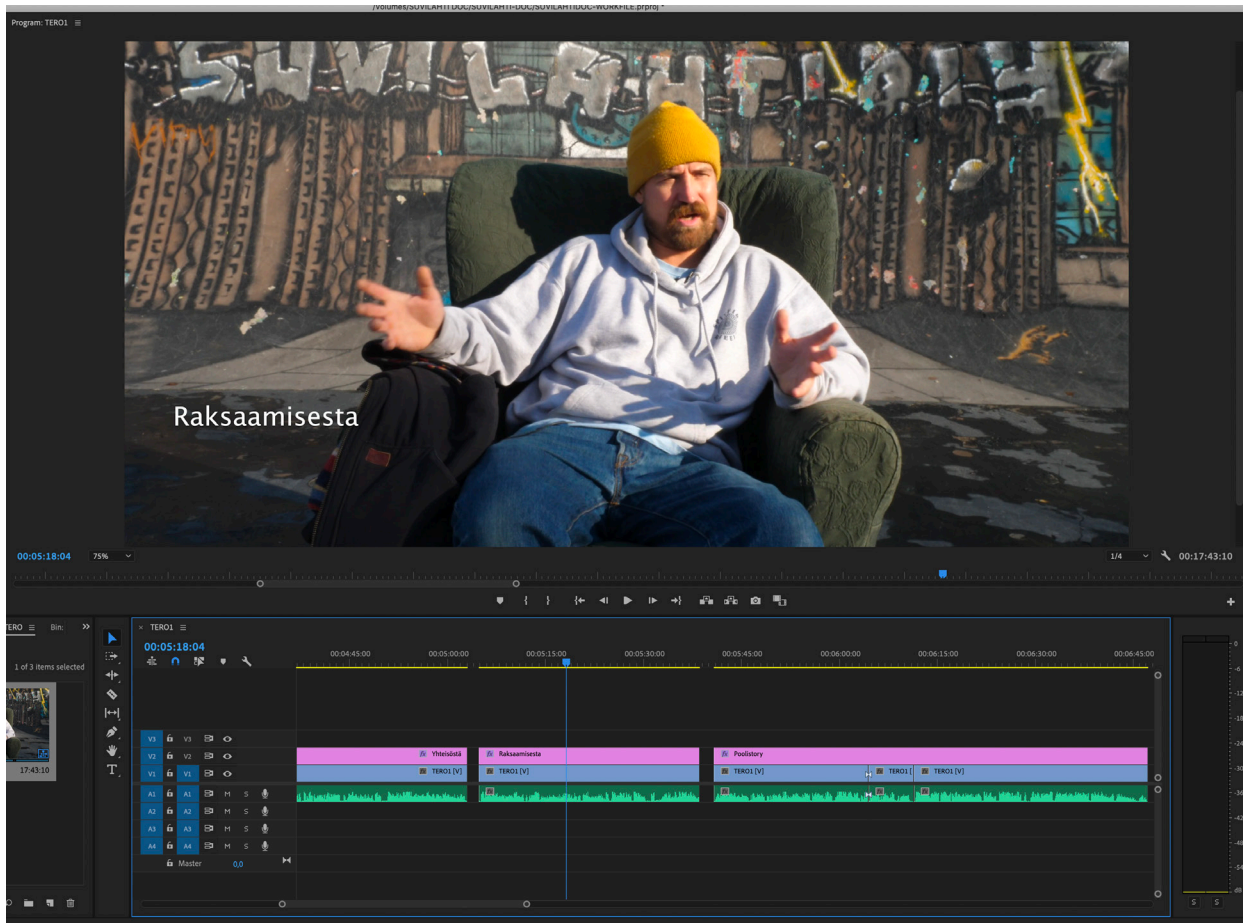
Leikkausprosessi tapahtui kahdessa osassa syksyllä 2019 sekä kesän lopulla ja syksyn alussa 2020.

Haastattelujen pilkkominen ja pohjan kasaaminen oli yksi tärkeimmistä vaiheista, joka tapahtui 2019 syksyllä. Dokumenttielokuvan pohjan kokoaminen eteni hitaasti, koska koin tarpeelliseksi ottaa usein etäisyyttä projektiin. Tein elokuvaa noin kolmena päivänä viikossa.

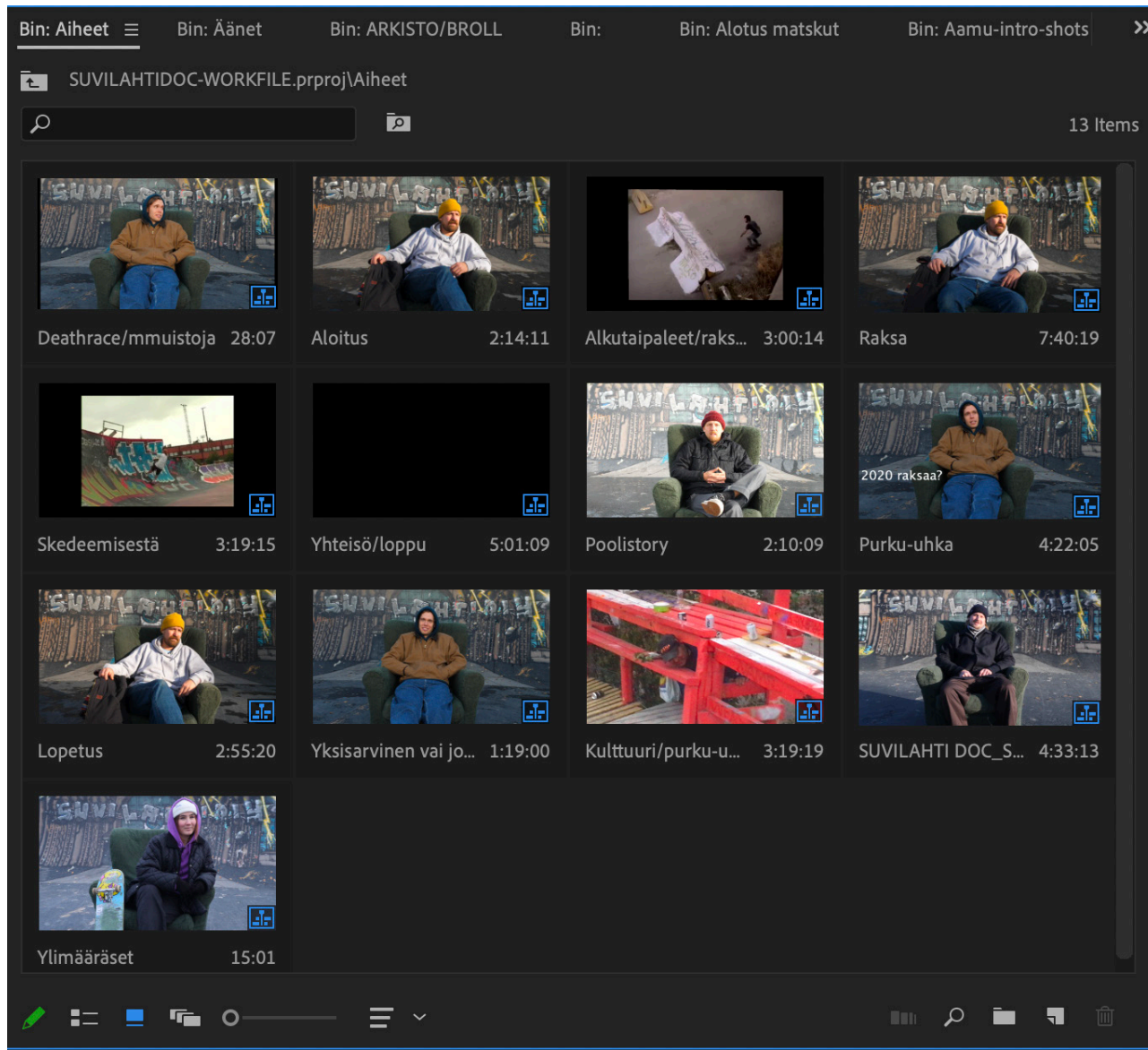
Haastattelujen pilkkominen tapahtui parissa erässä. Käytin apunani Aaltosen käsittelemää menetelmää, loggaus-

ta. Ensin kävin läpi haastattelut yksitellen, ja kirjasin ylös vihkooni (Kuva 13) mitä pidin hyvinä huomioina ja mikä saattaisi toimia tarinassa. Kirjasin juoksevan aikakoodin aina kyseisestä haastattelusta ylös. Sen jälkeen laitoin kommenttien perään, mistä aiheesta puhutaan ja mihin kategoriaan se menisi. Tämän jälkeen siirryin leikkauspöydälle. Pilkoin haastattelut, ja nimesin ja lajittelin ne omiin kategorioihin aikajanalle kohtauksien sisällä (Kuva 14).

Kuva 13. Anssi Paukusen haastattelu loggattu- na vihkoon.

Kuva 14. Näyttökuvaa Premierestä. Tero Pikkaraisen haastattelun pilkkomisvaiheesta.

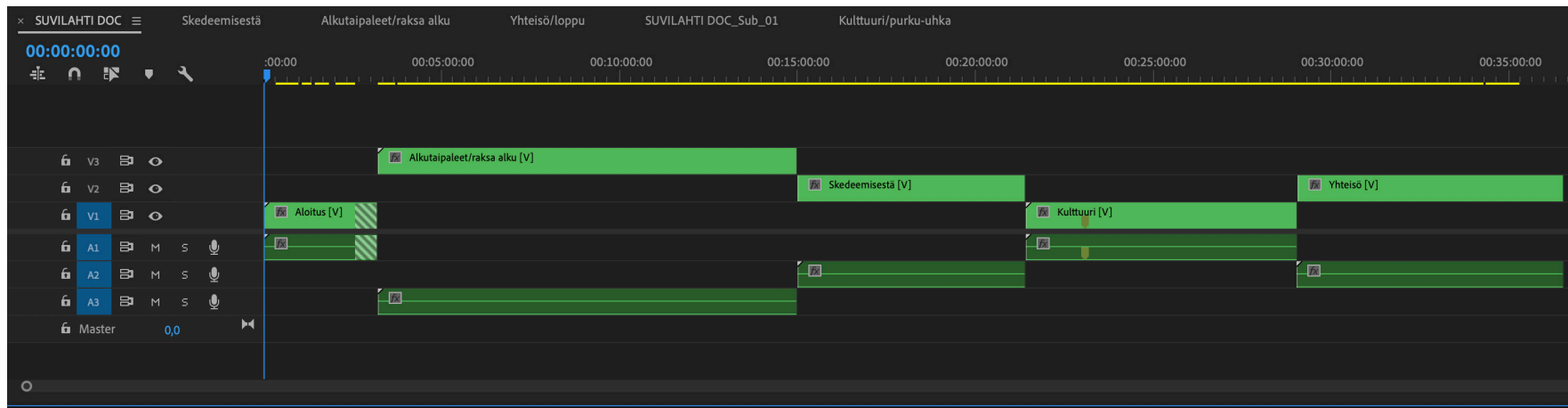

Kuva 15. Näyttökuvaa Premiere ohjelmasta. Alkuperäiset 13 aihetta.

Huomasin heti alkuun kuinka haastavaa on pitää materiaali ja tavoite selvänä. Kontekstiin turtui, varsinkin koska materiaalia oli monelta eri henkilöltä. Tämä tuntui aluksi erittäin haastavalta palapeliltä. Tarvitsin työni tueksi selvän suunnitelman. Päätin kerätä haastatteluista otteita aiheittain. Alussa minulla oli yhteensä 13 aihetta (Kuva 15).

Kerättyä kaikkiin aiheisiin jokaisesta haastattelusta materiaalia, aloin työstämään keräämäni materiaalia aiheiden sisällä. Poistin materiaalia joissa sisältö oli vaisumpaa eikä tukenut tarkoitustani tai tarinaani. Toistoa oli erittäin paljon ja siinä koin haasteelliseksi parhaimman erottamisen huompien joukosta.

Kuva 16. Näyttökuvaa projektin aikajanasta Adobe Premierestä.

Huomattuani että tarinalle oli muodostumassa selkeät kannattelevat päähenkilöt, alkoi myös karsintaprosessi nopeutumaan. Halusin kuitenkin koko dokumentin läpi pitää mahdollisimman monta haastateltavaa kommentaattoreina, tukemassa tarinaa. Tällä valinnalla toin esille mainitsemani paikan monimuotoisuutta sen yhteisön sisällä. Lopulta päätin sijoittaa aiheet omiin kohtauksiin.

Halusin aloittaa dokumentin kronologisella järjestyksellä, jossa katsojalle kerrottaisiin paikan historiasta ja syntymisestä. Rakentamisen alku ja rakentaminen tulivat ensimmäiseksi aiheeksi intron jälkeen. Skeittaamisesta kertova osuus löysi paikkansa rakentamisen jatkeeksi hyvin luon-

nollisesti. Tämä toisi lisää informaatiota katsojalle paikasta ja sen käyttötarkoituksesta. Seuraavaksi asetin kulttuurista kertovan osuuden, joka saisi katsojat ymmärtämään paikan monimuotoisuutta ja merkitystä kaupunkikulttuurissa. Tämän jälkeen kerroin yhteisöstä ja purku-uhasta jonka jälkeen tulikin outro. Muokkasin pohjaa tässä järjestyksessä, ja poistin sitä mukaa lisää kohtia kun huomasin toistoa (Kuva 16). Halusin ensin leikata haastattelut, jonka ansiosta oli helpompi asettaa arkistomateriaalit oikeaan kohtaan, sekä selvittää mitä ja millaista materiaalia tarvitaan vielä haastattelujen ja arkistomateriaalin lisäksi.

Arkistomateriaalin sijoittaminen. Koska pohja oli rakennettu lähtökohtaisesti kronologisessa järjestyksessä, oli helppo asetella vuosilukujen avulla oikeaa materiaalia oikeaan kohtaan. Koska halusin antaa pientä maistiaista suomen DIY-rakentamisesta, ennenkuin dokumentissa siirryttiin suvilahti DIYn syntymiseen, halusin käsitellä Wamma-parkin rakentamista sekä purkua.

Tajusin heti että minulla ei ollut vielä lähes yhtään materiaalia tästä aiheesta. Jouduin kyselemään monesta eri lähteestä mistä löytäisin kyseistä materiaalia parkin rakentamisesta. Tämä hidasti hieman leikkauksen prosessia. Sain kuitenkin onneksi Juuso Aaltoselta, yhdeltä Wamma-rakentajista, paljon rakennusmateriaalia. Sijoitin ne leikkaukseen haluamaani kohtaan. Kuitenkin kuvakerronnallisesti tarinasta puuttui vieläkin hieman dramaattisuutta, vaikka dramatiikkaa löytyikin tarinan puolesta kaupungin tahdosta tuhota tämä kulttuurin kehto.

Halusin löytää dokumenttiin kuvamateriaalia tuhotusta paikasta. Tässä minulla tuli vastaan ongelma. Tällaista materiaalia ei tuntunut löytyvän. Päädyin käyttämään Helsingin kaupungin arkistosta ilmakuvaa tuhotusta parkista. (Kuva 17)

Kuva 17: Näyttökuva Helsingin karttapalvelusta brahen kentältä vuonna 2010.
Kuva: <https://kartta.hel.fi>

Kuvat 18-19. Näyttökuvaa elokuvasta. Ylhäällä kuva Joni Kiiskilästä skeittaamassa vuonna 2016. Taustalla näkyy sen vuotinen koko parkin kattava maalaus taideteos. Alhaalla vuoden 2017 maalauksista, kohta missä yksi taitelijoista tekee pohjamaalauksia sen vuotiseen taideteokseen.

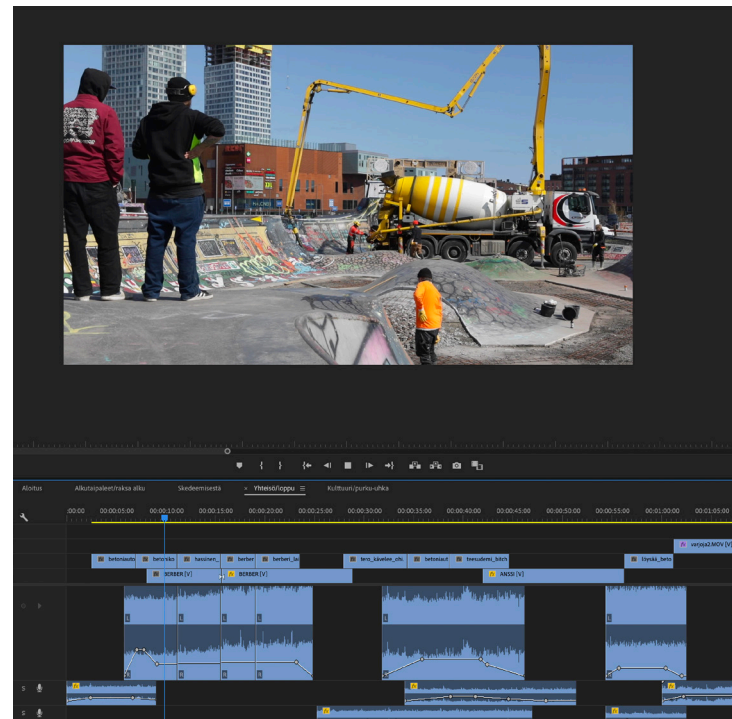
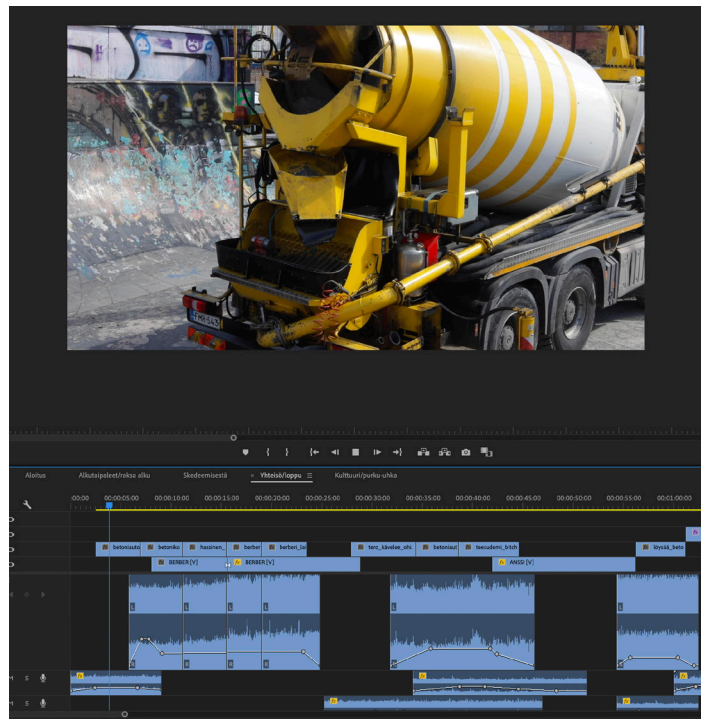
Kuva 18

Muu materiaali löysi aika organisesti paikkansa, vaikka vastaavia tilanteita tuli esim. maalaamista käsittelevässä kohdassa. Parkki on perinteisesti maalattu joka vuosi, ja vuodelta 2016 suvilahden maalauksista ei ollut materiaalia ollenkaan. Korvasin tämän sen vuoden maalausten jälkeen otetulla skeittikuvalla (Kuvat 18-19).

Huomasin myös, että koska materiaalia oli paljon, käytin sitä myös välillä liikaa. Jouduin poistamaan osan kuvista ja pidentämään jäljelle jääneen materiaalin kestoja parilla sekunnilla. Huomasin rytmien olevan jopa liiankin hektinen, joten tavoittelemani skeittielokuvia jäljittelevä rytmi ei toiminutkaan. Informaatiota tuli liikaa ja liian nopeasti, joka ei enää palvellut tarinaani. Tein päätöksen että jätin hieman hektisyyttä skeittaamista käsittelevään kohtaan, jossa klipit olivat lyhyitä ja nopeita. Muuten aloin hakemaan hieman rauhallisempaa tahtia kuvien vaihtumiseen, ja jättämään haastattelijoiden kommenttien väliin hieman enemmän tilaa. Kevään ja kesän ajan projekti oli tauolla. Koronaepidemia aiheutti kuvauksissa viivästyä.

Kuva 19

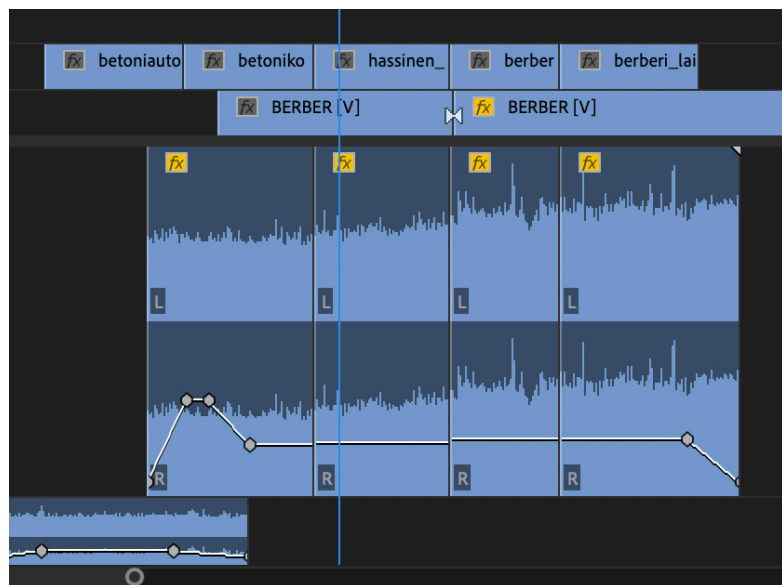
20

20

3.4. Kuvituskuvan sijoittaminen

Toinen vaihe tapahtui vuonna 2020 kesän lopun ja alkusyksyn taitteessa. Tällöin projektiin lisättiin kesällä kuvatut materiaalit. Ystäväni Oona Markkanen toimi yhdessä kanssani elokuvan kuvaajana.

Olin pohjan rakentamisen ja elokuvan rytmin myötä selvittänyt, millaista materiaalia tarvittaisiin. Kesällä kuvatut materiaalit toimivat pääosin hyvin. Leikatessani vuoden 2020 rakentamista, jossa betonia valutettiin parkille ja sitä korjattiin ja uudistettiin, materiaalin ääniraita oli yksitoikkoista, sekä hieman häiritsevää. Päätin sijoittaa äänen hiljaa taustalle, ja ohjata katsojaa yhdistämään äänen betoniautoon näyttämällä betoniauton pyörittelemässä betonia. (Kuvat 20-22)

Kuva 22

Kuvat 20-22. Kuvaa Adobe Premiere leikkausohjelmasta. Alhaalla kuvaa ääniraidasta.

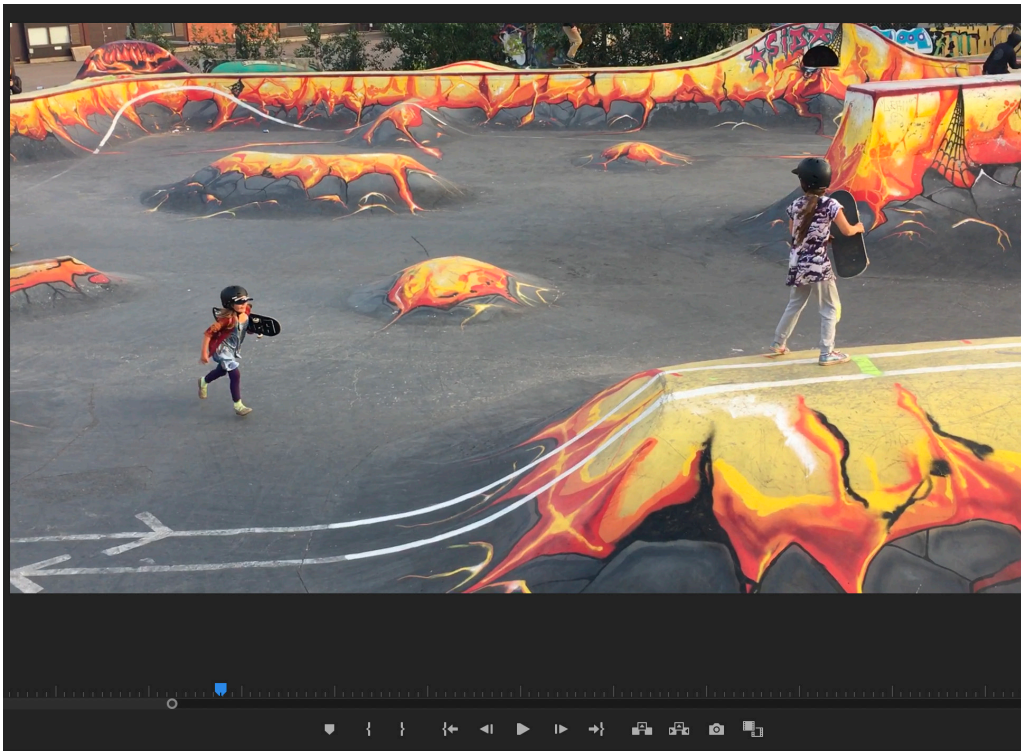
Huomasin myös että osa haastateltavista, jotka olivat olleet aktiivisempia aikaisempina vuosina, eivät enää olleet niin aktiivisesti rakentamassa parkkia, vaikka osa vielä olikin. Tässä minulla tuli hieman vaikeuksia etsiä materiaalia niihin kohtiin, jossa haastateltavasta ei ollut kuvaa parkilla muuten kuin haastattelutilanteessa. Päätin käyttää yleistä kuvaa paikasta, miljöstä ja yhteisöstä (Kuvat 23-24). Koska tarinat olivat henkilökohtaisia, parhaiten toimivat kuitenkin esimerkiksi puoli lähikuvat haastateltavan kasvoista työn parissa. Näitä otoksia oli kuitenkin vähän arkistomateriaaleissa. Kuvat olivat kokokuvan ja laajan puolikuvan

väiltä (Kuvat 25-26). Tiiviimmällä kuvalla saa tiiviimmän tunnelman ja päästään lähemmäs päähenkilöitä (Kuva 27-28). Erikoislähikuvaa eikä lähikuvaa käytetty. Tämä olisi voinut lisätä vielä mahdollisuutta katsojalle syventyä päähenkilöihin.

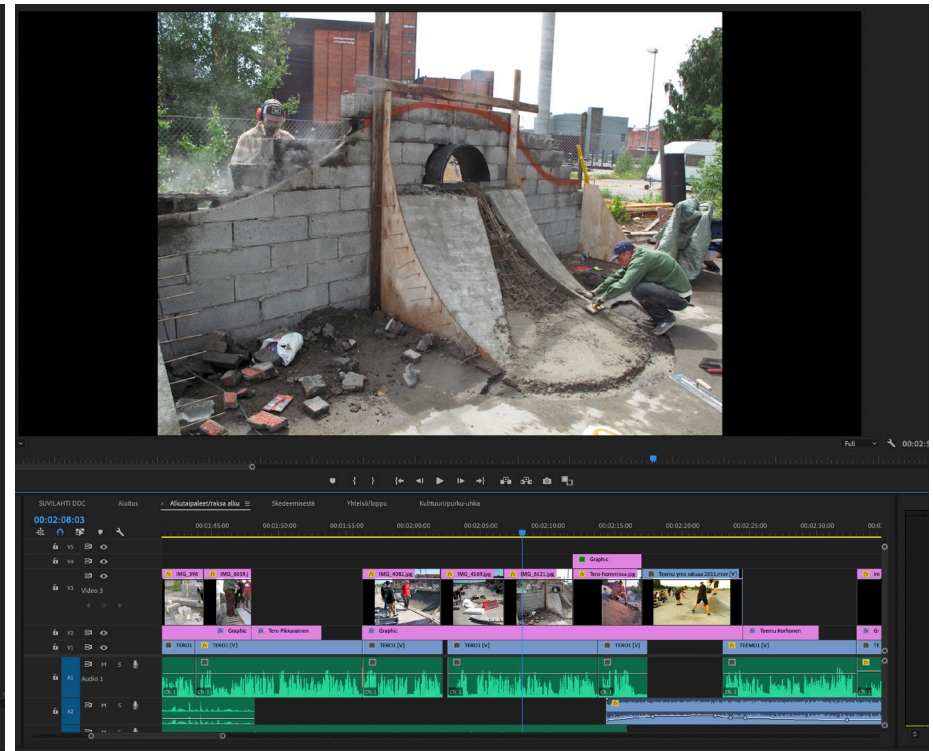
Tässä projektissa minusta oli erittäin tärkeää näyttää myös tarpeeksi yleiskuvaa, josta tulee esille ihmisten määrä tapahtumissa ja paikka itsessään kun se on käytössä. Näiden kahden vaihtelulla tulisi projekti pysymään mielenkiintoisena katsojalle.

Rytmin hakeminen vei hieman aikaa, mutta tiedostaen,

että nopea tempo ei toimisi, lähdin rakentamaan tasapainoista rytmiä joka vaihtelisi rauhallisesta rytmistä hieman skeittielokuvalla tyypillisempään nopeatempoiseen kuvamiseen. Saatuaani haluamani materiaalin leikkauspöydälle, hain niistä oikeaa rytmiä testaamalla. Kokeilin erilaisia pituuksia kohtauksille ja yritin hakea kuviin vaihtuvuutta. En kuitenkaan miettinyt liikaa kuvakokoja, vaan mietin ensisijaisesti mikä kuva informoisi katsojaa parhaiten sillä hetkellä käsiteltävästä aiheesta.

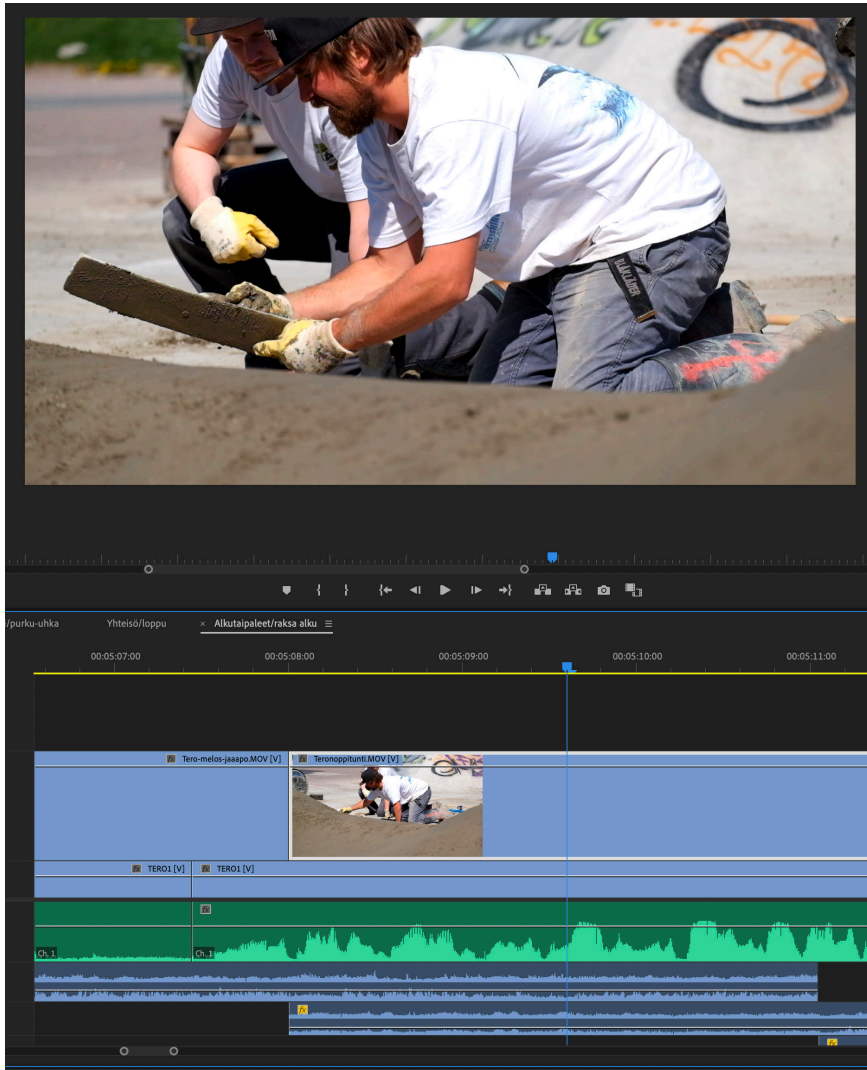

Kuva 23

Kuva 24

Kuvat 23-24. Näyttökuvaa Premiere ohjelmasta. Kaksi esimerkkiä, jossa haastateltavan äänen päälle asetettu kuvituskuvaa muista yhteisön jäsenistä/tapahtumista.

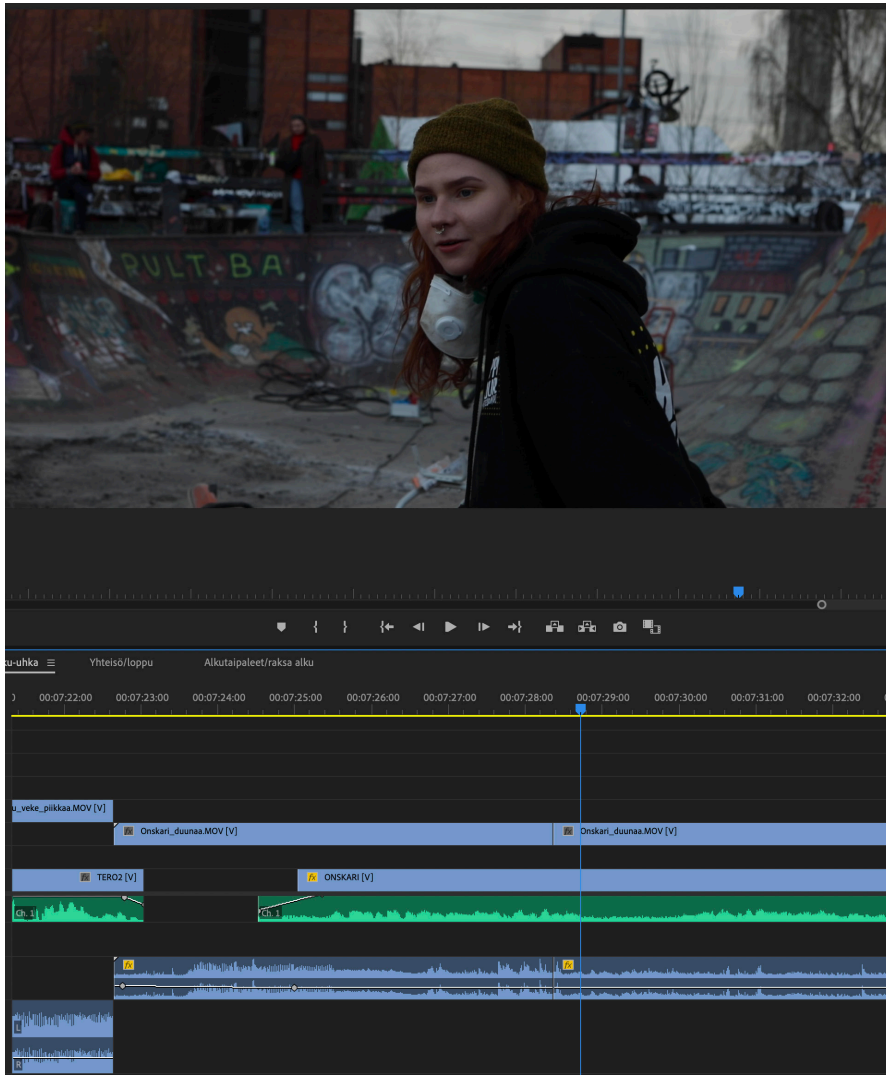

Kuva 25

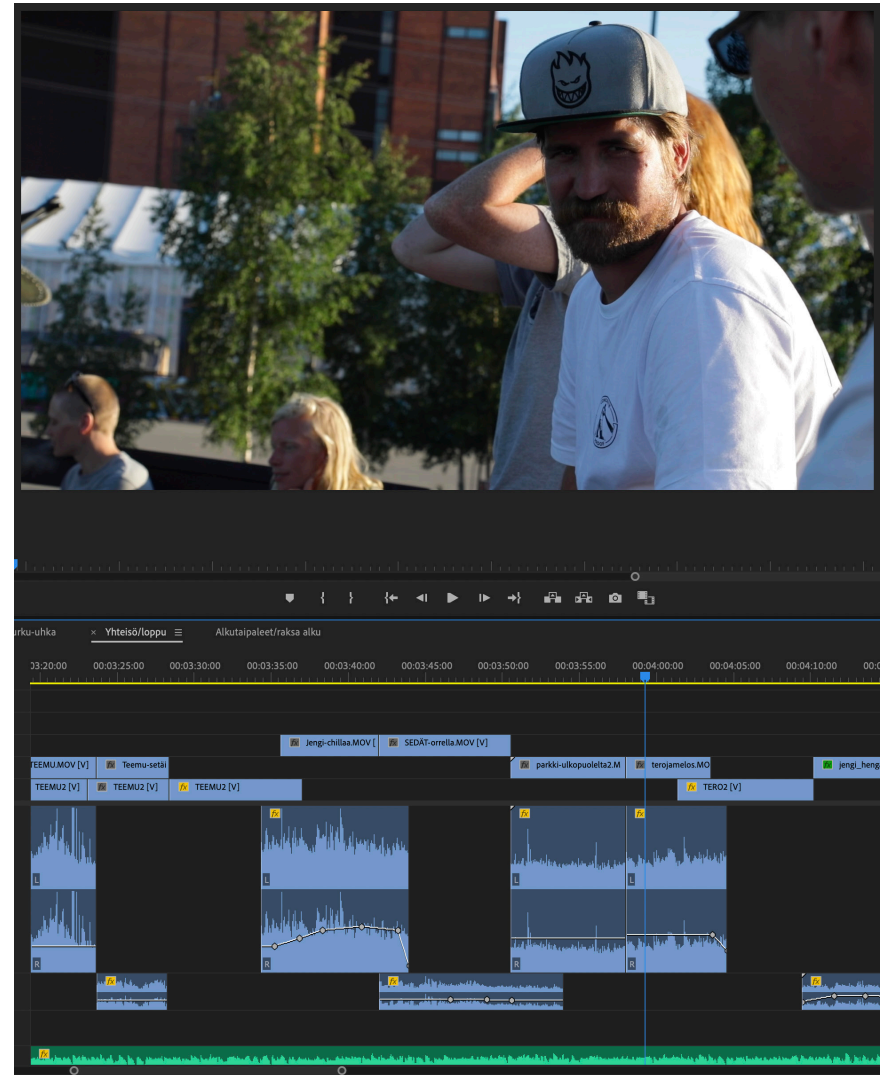

Kuva 26

Kuvat 25-26. Laajaa puolikuvaa haastateltavista Adobe Premiere ohjelmassa.

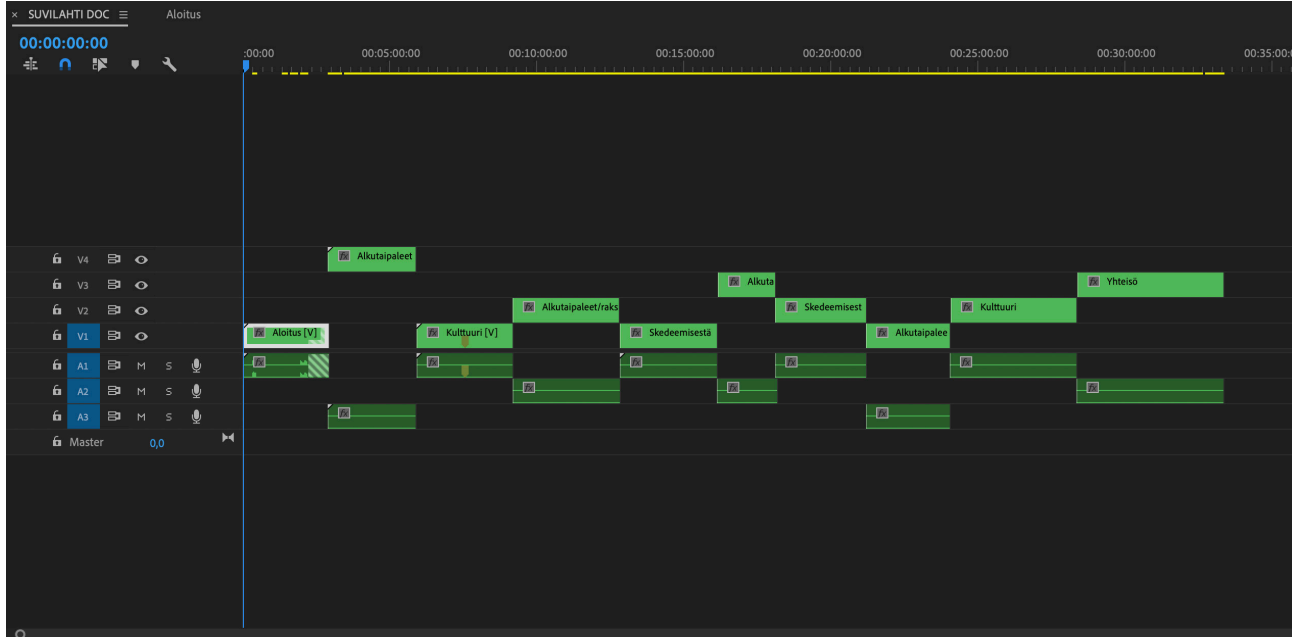

Kuva 27

Kuva 28

Kuvat 27-28. Kuvituskuvia haastateltavista Premiere ohjelmasta.

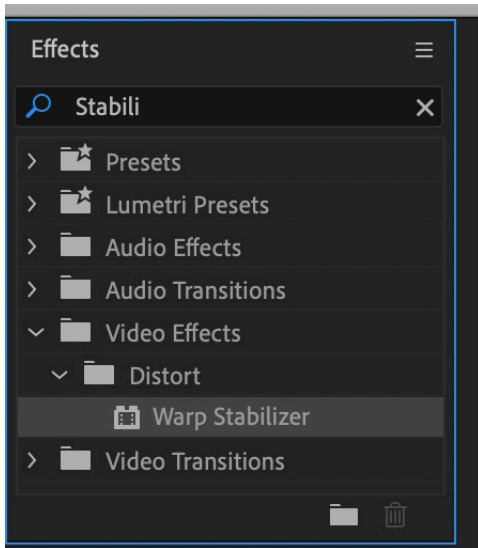
Kuva 29. Aiheet aikajanalla sekoitettuna. Vertaa kuva 16.

Outroa rakentaessa halusin hidastaa rytmiä. Halusin luoda loppuun tunnelman kuin yksi kerrallaan jokainen päähenkilöstä lähtisi paikalta ja suvilahden skeittiparkki hiljenee il-laksi. Tämä oli tavoitteeni ja onnistuin siinä mielestäni hyvin. Löysin paljon hyvää materiaalia jota voisin käyttää. Halusin paljon kuvaa itse paikasta, mutta intron vastakohtaksi täynnä elämää ja ihmisiä. Intro olisi kuvaus suvilahdesta ilman sen käyttäjiä. Loppuun halusin luoda tunnelmaa millaista paikassa on todella olla ja viettää aikaa.

Sain virallisesti ohjausta projektiin Vantte Lindevallilta, kolmen tunnin verran. Vantte rohkaisi minua kokeilemaan jotain ihan uutta ja sekoittamaan pakkaa (Lindevall 2020). Tämä antoi projektille selvästi potkun oikeaan suuntaan. Tallensin projektin, tein siitä kopion, ja aloin kokeilemaan uutta järjestystä joka voisi tuoda tarinan esille erilaisella

tavalla. Vasta laitettuani suurimman osan kuvituskuvasta tajusin, että projektin tämänhetkinen järjestys ei toimi. Kronologisuus murrettaisiin ja halusin kasvutarinan välissä käsiteltäväksi yhteisön ja paikan muita tärkeitä aatteita ja tapahtumia. Pelkäsin että tarinasta tulee sekava ja vaikeasti seurattava (Kuva 29). Minun oli siis palattava askeleissa hieman taaksepäin.

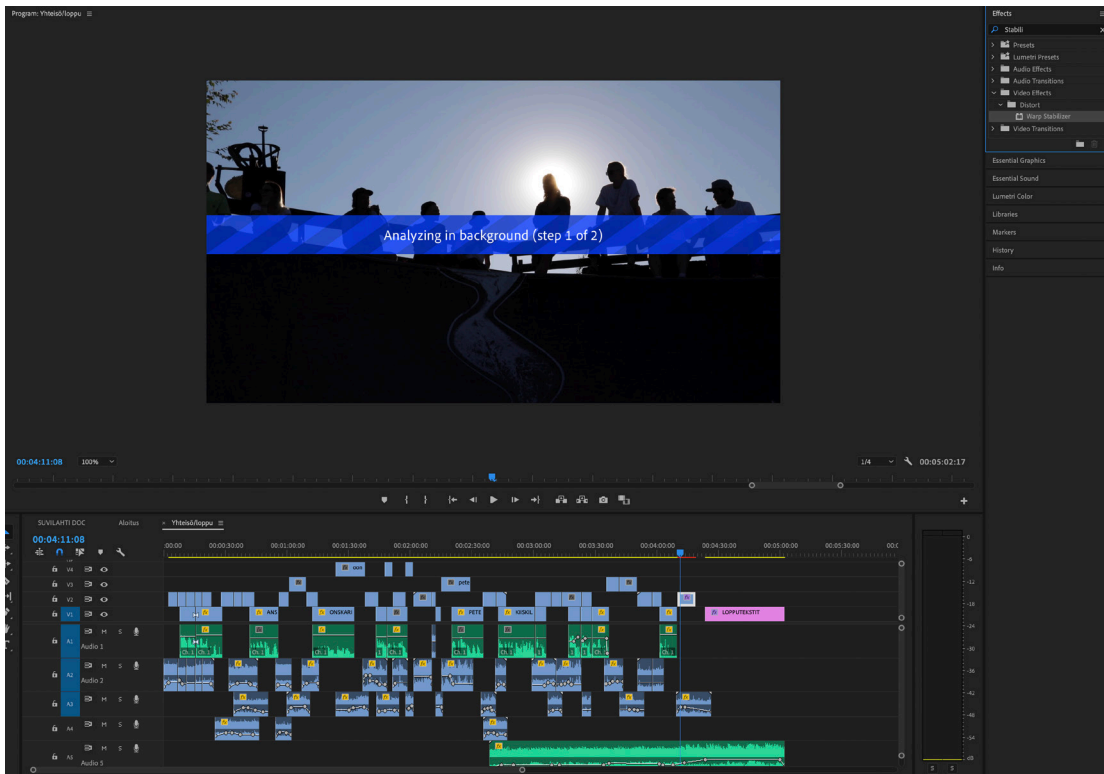
Olin voinut tehdä radikaalimpia ratkaisuja leikkaamisen ja rytmittämisen suhteen jo aiemmassa vaiheessa, jolloin projekti olisi jatkanut sulavammin eteenpäin ilman edestakaisin sahaamista eri vaiheiden välillä. Suunnitelmallisuus ja viimeistely ovat asioita joissa kehityin tämän projektin myötä.

Kuva 30. Adobe Premiere ohjelmiston efekti kirjasto. Video efekteistä käytetty Warp Stabilizer.

3.5. Viimeistely, efektit, Intro

Käsivaralla kuvatut materiaalit vaativat osittain jälki-työstöä. Ne tuovat dokumenttielokuvaan elävyyttä, kuva ikäänkuin hengittää ja elää. Joissain kohdissa kuitenkin materiaali oli liian tarisevää ja oli käytettävä kuvan stabilointia. Tässä käytin adoben Premiere ohjelman Warp Stabilizer (Kuva 30) toimintoa. Toiminnolla voi päättää kuinka paljon efektiä haluaa lisätä. Aluksi materiaali muuttui oudoksi, mutta hienosäädöllä kuvan vakautuksen sai toimimaan. Muuten erikoisefektejä ei ollut juurikaan tarve käyttää. Halusin välttää ylimääräistä materiaalin jälkikäsitteilyä ja käyttää materiaalin mahdollisimman alkuperäisenä (Kuva 31).

Kuva 31. Warp Stabilizer efekti käytössä.

Kuva 32. Intron taideteos.

Intron rakentaminen jäi viimeiseksi. Meillä oli ongelmia kadonneiden materiaalien kanssa, sillä kuvatessamme osa materiaalista hävisi toisen kuvaajan virheestä. Introssa esitellään paikka ja tuodaan esimakua tulevasta ongelmasta, eli parkin purku-uhasta.

Halusin rytmin olevan alussa rauhallinen. Käytin leikatessa pitkiä kuvia ja tällä halusin tuoda tunnelmaa heräävästä parkista. Auringonnousun aikaan parkki alkaa pikkuhiljaa heräämään eloon, ja täyttymään käyttäjistä. Leikkasin alkuun paljon yleiskuvaa jotta paikka tulisi tutuksi katsojalle.

Keksimme vielä projektin loppuvaiheessa, että voimme käyttää elokuvan nimeä osana konfliktin esiin tuomista. Tämä herättää katsojan mielenkiinnon jo alussa. Annetaan pieni pala, mutta vain katsomalla selviää paikan luonne ja tulevaisuus. Suunnittelimme nimettömänä pysyttelevän taiteilijan kanssa graffititeoksen, jossa lukee tehdään se yhdessä. Alla lukee vielä Save Suvilahti, joka korostaa niin parkin rakentamiseen, kuin sen pelastamiseenkin vaadittavaa yhteisöllisyyttä (Kuva 32). Päätin käyttää materiaalia maalauksesta aivan intron lopussa, sillä halusin äänen ja lähikuvan kautta siirtyä paikan esittelystä maalaukseen ja tuoda esille myös purku-uhan aiheuttaman paineen kuvamalla lähestyvää kaupunkirakentamista (kuva 33).

Kuva 33. Laajaa kuvaa Introsta.

Kuva 34. Samu Karvosen haastattelukuvaa, laaja puolikuva.

Palasin aikaisemmin sivuttamaan ongelmaan eri kuvakokojen kanssa. Yritin keksiä miten saisin materiaalin kulkemaan mukavasti. Päädyin eri kuvakokojen yhteen liittämiseen samankokoisella mustalla kehyksellä. Tämä oli helppo, mutta osittain myös tylsä ratkaisu. Arvioin käytettävän ajan olevan liian pieni keksiäkseni tähän monimutkaisemman ratkaisun.

Hioin vielä viimeiseksi leikkauspöydällä rytmiä yhtenäiseksi ja viimeistelin leikkauksen. Hioin haastattelujen kuvien rajausta (Kuvat 34-35) sekä siirtymävaiheiden sulavuutta. Rajaamalla haastattelu kuvia laajasta puolikuvasta lähemmäs, halusin tuoda esille haastateltavien tunteita ja kasvon eleitä. Kun lopulta olin tyytyväinen, laitoin projektin kuvalukkoon ja se lähti värimäärittelyyn ja äänen jälkituotantoon.

Olin tyytyväinen elokuvan leikkaukseen ja lopputulos miellytti minua. Rytmi oli selkeä, ja osittain hektisempikin rytmi tuki tarinaani. Koin onnistuneeni tuomaan yhteisön merkitystä ja omalaatuisuutta esille, joka oli yksi tärkeimmistä tavoitteistani alusta asti. Projektin aikana aloin ymmärtämään myös kuinka tärkeän aiheen olin todella valinnut. Kaupungista puuttuu kaupunkilaisille osoitettua tilaa jossa voi toteuttaa omia unelmiaan. Tämä kasvattaa yhteisöllisyyttä jonka koen suureksi voimavaraksi. Se muistuttaa meitä elämään yhdessä.

Kuva 35. Lähemmäs rajattu, Puolikuva Teemu Korhosen haastattelukuva.

4. Yhteenveto

Editoimisesta tein tärkeän huomion, että erityisen tärkeää on tajuta ottaa projektista välillä etäisyyttä jotta saa raikasta näkökulmaa leikkaamiseen, eteenkin jos on itse myös projektin ohjaaja. Leikkaamalla itse maksimoi kontrollin ja elokuvasta tulee taatusti sellainen kuin ohjaaja haluaa. Mutta tässä piilee suuri vaara: ohjaaja ei pääse keskustelemaan ja kehittämään omaa näkemystään (Aaltonen 2011). Tämän jälkeen Aaltonen käsittelee vielä ohjaajan taipumusta rakastua materiaaliin, joka saattaa vaikeuttaa leikkauksessa materiaalin todellista toimivuutta katsojalle (Aaltonen 2011).

Materiaali muuttuu helposti massaksi josta ei osaa erottaa enää helmiä. On hyvä pitää ympärillään tukipiiri, ihmisiä joille voi näyttää elokuvaa sen eri vaiheissa. Huomasin myös, että monen eri ihmisen kuvaamia materiaaleja on haastavaa muokata yhteen, kaikkien oman tyylin ja kuvaamiseen liittyvän vision takia. Kuitenkin kuvakokoja vaihtelemalla ja palaamalla välillä haastattelu kuvaan, saa leikkauksesta sulavamman.

Koen onnistuneeni luomaan elokuvan leikkauksella katsojalle helposti lähestyttävän ja informatiivisen kuvauksen Suvilahti Diy skeittiparkista ja sen yhteisöstä. Elokuvan leikkaus on mietitty sitä kautta, että tutustutan katsojan sen laajakirjoiseen kulttuurin maailmaan. Katsoja näkee paikassa muutakin kuin vain skeittamista harrastavan porukan.

Onnistuin myös mielestäni tekemään tarinasta kiinnostavan rikkomalla kronologisuutta ja pieneillä aiheiden nostatuksilla, kuten purku-uhkan käsittelyllä. Jäljittely skeittaamiseen liitettävään mediaan ei onnistunut niin voimakkaasti kuin alussa oli tavoitteena. Tyyli tuntui liian hektiseltä itse tarinaan ja haastateltavien sanomaan. Dokumentaarinen elokuva ja skeittauksessa näytetty media oli vaikeaa sovitaa yhteen. En kuitenkaan näe tätä mahdollisena, vaikka tässä projektissa se ei enää palvelutkaan tarkoitusta kuten aluksi kuvittelin.

Opin myös miten materiaalin määrän vaikuttaa projektin kulkuun. Mikäli materiaalia on erittäin paljon se saattaa hidastaa ja sekoittaa leikkaajan työtä. On erittäin tärkeää olla suunnitelmallinen ja järjestelmällinen kootessaan materiaalia. Tämän lisäksi materiaaliin ei saa rakastua, vaan sen karsiminen ronskein ottein on tärkeää. Suuressa määrässä leikattavaa materiaalia saattaa hyvä materiaali hukkaa kaiken massan sekaan.

Leikkaaja ei kuitenkaan voi tehdä ihmeitä, jos kuvattu materiaali on huonoa. On tärkeää pysyä koko ajan mukana muutoksessa, myös suunnitelmien kanssa. Jos jokin materiaali ei toimikaan, on hyvä heittää alkuperäinen idea ikkunasta ja kokeilla jotain aivan muuta. Joskus tämä tuntuu vaikealta. Heti sen tehtyään, tajuaa kuitenkin kuinka paljon se vie leikkausta eteenpäin.

Eri kuvakokoja on tärkeää käyttää rohkeasti, aluksi

miettimättä liikaa. Usein kokeilemalla selviää mikä toimii yhteen parhaiten. Lähikuva on tärkeä elementti, jos haluaa päästää katsojan lähemmäs päähenkilöä. Lähikuva tarjoaa kokemuksen, jossa katsoja olisi ikään kuin päähenkilön ajatusten sisällä.

Projekti jossa käsitellään mm. historiaa, henkilökohtaisia asioita, yhteisöä, kaupunkia ja kaupunkikulttuuria on iso pala kakkua. Opin pyytämään apua, delegoimaan ja ottamaan leikkauspöydästä etäisyyttä. Jos elokuvaan liittyy paljon arkistomateriaalia, on sitä vaikeaa suunnitella etukäteen. On pelattava niillä materiaaleilla mitä on saatavilla ja keksittävä luovia ratkaisuja. Yksi projektin suurimmista opetuksista oli pitää mieli auki jatkuvalle muutokselle. Tämä auttaa minua varmasti myös elämän muilla osa-alueilla. Iso projekti vei paljon aikaa ja energiaa.

Dokumenttielokuvan leikkaaminen on iso prosessi, jossa joudutaan elämään hetkessä. Sen luonne on koko ajan muotoaan hakeva, ja yllätyksiä tulee varmasti. On opittava heittäytymään ja muuttumaan. Vaikka on hyvä suunnitella etukäteen, on tärkeää pystyä mukautumaan tilanteen vaatiessa.

Löysin itsestäni projektin myötä luovan leikkaajan piirteitä. Hän on henkilö joka ottaa vastuun elokuvan leikkauksesta

ja tuo elokuvaan oman osaamisensa, kokemuksensa, intui-
tionsa ja näkemyksensä (Aaltonen 2011).

Löydän itseni tekemässä dokumenttielokuvia intohimolla. Haluan tutkia maailmaa taiteeni kautta. Tuntuu että dokumentaarisen elokuvan kautta olen löytänyt keinon tutkia ja käsitellä erilaisia ongelmia ja ajatuksia maailmasta.

Olen tunteellinen ihminen ja haluan luoda katsojalle saman tunnetilan mitä itse usein koen, kun ihmiset avautuvat

ja kertovat tarinansa. Leikkaajana pääsee kokeilemaan, kehittymään ja kokemaan lisää jokaisen projektin myötä.

Leikkaajan roolin lisäksi huomasin nauttivani ohjaamisesta. Tosin tässä projektissa näiden kahden roolin erottaminen toisistaan oli lähes mahdotonta. Tämä saakin mieleeni uusia mahdollisuuksia toimia tulevaisuudessa ohjaajan saappais-
sa. Leikkaamisen prosessin ymmärtäminen tukee tätä hyvin.

4.1 Pohdinta

5. Lähteet

Aaltonen, Jouko, 2011. Seikkailu todellisuuteen - Dokumenttielokuvan tekijän opas, Like. [viitattu: 04.10.2020]

Aaltonen, Jouko, 2006. Todellisuuden vangit vapauden valtakunnassa - dokumenttielokuva ja sen tekoprosessi, Taideteollinen korkeakoulu, julkaisusarja A 70. [viitattu: 01.10.2020]

VERKKOLÄHTEET

<https://www.youtube.com/watch?v=mMB4wOfu7ll>
Youtube, DEKKITV PRESENTS: SLP HANNU, skeittielokuva, ohjannut ja leikannut Topias Tiusanen, 2020

www.tieteentermipankki.fi, 10.10.2020. Saatavilla; <https://www.tieteentermipankki.fi/wiki/Kielitiede:indeksinen>

www.youtube.com, 16.10.2020. Saatavilla; <https://www.youtube.com/watch?v=mMB4wOfu7ll>

<https://convertio.co> 01.10.2020. Saatavilla; <https://convertio.co/dv-mov/?fbclid=IwAR3DpvhkeqmCdQSZWRf1aRLWwbwCQxvM5urDGKAWz2vQ8JtoVI-50iQn2nw>

HAASTATTTELUT

Tiusanen, Tobias, 17.10.2020. HANNU -skeittielokuvan leikkaaja

Lindevall, Vantte, 28.09.2020. Dokumentaristi ja opettaja

KUVALÄHTEET

Kuva 1. Concreteproof. [viitattu 19.10.2020] saatavilla: <https://www.concreteproof.fi/project/helsinki-suvilahti-diy/>

Kuva 7. Dv-tiedosto muunnin [viitattu 19.10.2020] saatavilla: <https://convertio.co/dv-mov/?fbclid=IwAR3DpvhkeqmCdQSZWRf1aRLWwbwCQxvM5urDGKAWz2vQ8JtoVI-50iQn2nw>

Kuva 9. Hannu -skeittielokuva, DekkiTV [viitattu 10.10.2020] saatavilla: <https://www.youtube.com/watch?v=mMB4wOfu7ll>

Kuva 10. Hannu -skeittielokuva, DekkiTV [viitattu 10.10.2020] saatavilla: <https://www.youtube.com/watch?v=mMB4wOfu7ll>

Kuva 17. Helsingin karttapalvelu [viitattu 19.10.2020] saatavilla: <https://kartta.hel.fi>